

UNA EXPERIÈN

Tres cooperants de l'ONG Voluntaris de Mallorca relaten la seva experiència a la ciutat de Trujillo (Perú), on viatjaren per analitzar la marxa del seu projecte a l'assentament humà denominat "El Milagro", en el qual 400 famílies treballen reciclant escombraries a l'abocador de la ciutat. Aquesta organització ha construït en aquell lloc un centre sociocultural i manté un programa de beques per escolaritzar un centenar de nins.

"Avui, un dia més, m'aixeco amb el sol i, amb la mateixa roba en què me'n vaig a dormir, em dirigeixo amb l'ase al *relleno sanitario* (abocador El Milagro, Trujillo).

"Si hi ha sort, podré menjar alguna cosa que trobi entre les restes de les escombraries, abans d'anar a l'escola. Després de dues hores de treballar cercant coses per després vendre o menjar, vaig a l'escola, que és a la base del *relleno*, on m'he de rentar les mans i la cara, tal com m'han ensenyat, perquè si no, no em deixen entrar. A l'escola aprenc a llegir, a escriure, a comptar... A més, allà em donen menjar i puc estar i jugar amb els meus amics.

"Quan surto, passo a buscar els meus germans més petits i els deixo a casa amb la meva germana, que té dos anys menys que jo, i torno al *relleno*, on treballaré de nou mentre hi hagi llum..."

Així són les jornades de Marcelo, tal com ens les contà ell.

Tinguérem l'ocasió de pujar al *relleno* amb Marcelo. És impossible descriure l'olor amb paraules i les fotografies tampoc no poden reproduir-la. Ens impactà sobre manera la quantitat de nins que hi treballaven i les famílies que pràcticament hi vivien.

L'escola a la qual fa referència Marcelo, el Centro Sociocultural "El Milagro", és un dels projectes realitzats per l'ONG Voluntaris de Mallorca. La contrapart que gestiona aquest centre, ens havia informat de l'alt grau de parasitosis intestinals i d'anèmies infantils, i ens sol·licità ajuda per pal·liar tant com es pogués el problema. Aquest fou el principal objectiu del nostre viatge l'agost-setembre de 2008.

Mantinguérem algunes reunions amb professionals sanitaris de Trujillo, per conèixer-ne la visió sobre el tema, i visitàrem algunes de les cases dels afectats: sense llum, aigua o sanejament adequat i compartint espais amb els animals (conills d'Índies, porcs, etc.). El que vérem impressionà els nostres sentits, però el que més ens impactà fou la desprotecció i la manca d'estimació envers els nins.

El nostre viatge començà a Lima, on poguérem veure diferents zones de la ciutat i comprovar les grandíssimes diferències entre les unes i les altres. El Callao i Pamplona Alta són llocs en què la pobresa, la fam i la delinqüència es palpen a l'ambient, mentre que Miraflores o Barranco són barris de "gent de casa bona" semblants als de qualsevol ciutat del nostre país.

Visitàrem la Casa de Acogida, situada a El Callao, on viuen algunes persones sense recursos i on donen una menjada diària als nins que hi acudeixen de les escoles dels voltants, ja que els seus pares no disposen de mitjans econòmics i d'aquesta manera se'ls assegura menjar i educació. Molts dels nins que assisteixen a aquest menjador estan becats per

Fotos: © Voluntaris de Mallorca

NCIA PERUANA

“ A l'escola aprenc a llegir, a escriure, a comptar... A més, allà em donen menjar i puc estar i jugar amb els meus amics ”
(Marcelo)

Voluntaris de Mallorca, que a través d'aportacions privades recapta fons per dotar les beques d'estudis.

Als diferents llocs que visitarem, mantinguérem reunions amb grups de dones per conèixer-ne de primera mà els problemes i inquietuds, la qual cosa ha donat lloc, per exemple, a la posada en marxa d'un nou projecte i a establir més contactes que esperem que donin fruit en un futur no molt llunyà.

El viatge no és còmode. Les hores d'avió fins a la destinació al cap i a la fi no tenen importància. Desplaçar-se d'un lloc a l'altre, ja sols a Lima, pot costar més d'una hora; ens resulta difícil fer-nos una idea de les dimensions d'aquesta ciutat. El mitjà de transport elegit, almenys en el nostre cas, ha estat l'autobús, però l'estat de les infraestructures converteixen un viatge que als nostres països podria durar tres hores en tota una aventura de més de vuit.

Segons les dades oficials, el Perú és un país jove, en creixement, que millora els indicadors socioeconòmics any rere any, però en el qual, sens dubte, encara hi ha molt per fer en els nivells més bàsics. En aquest aspecte, per a nosaltres sobretot, ha estat molt important verificar les ganes que té la gent amb la qual hem treballat de sortir d'aquesta situació.

Antonia García Mayol, Asun Isasi Rivas i M. José Fernández Vilumbrales,
cooperants del projecte "Anàlisi El Trujillo, 2008"
subvencionat pel Govern de les Illes Balears